

Sygn. akt IV U 309/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2015r. w S.

odwołania A. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 stycznia 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu A. P. (1) przysługuje prawo do emerytury od dnia 01 grudnia 2013r.

Sygn. akt: IV U 309/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 stycznia 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił A. P. (1) prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okresy zatrudnienia w PKN (...) od 27.08.1973 r. do 23.04.1974 r., w (...) S.A. w M. od 01.10.1977 r. do 04.03.1978 r. oraz od 01.02.1980 r. do 05.12.1984 r., w (...) Spółka z o.o. w W. od 01.04.1986 r. do 31.12.1987 r. od 01.01.1996 r. do 31.12.1998 r. z wyłączeniem urlopu bezpłatnego i zasiłków chorobowych tj. łącznie 10 lat, 6 miesięcy i 14 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. P. (1) wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że niezasadnie organ rentowy nie uznał mu całego zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. jako pracy

w warunkach szczególnych, bowiem przez cały czas wykonywał pracę montera gazociągów i instalacji gazowej, a kierowcą był tylko by dowieźć brygadę na miejsce pracy (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.9-10).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **A. P. (1)** w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 23 grudnia 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat i 21 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 24 lata, 8 miesięcy i 9 dni, a okresy nieskładkowe 4 miesiące i 12 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 10 lat, 6 miesięcy i 14 dni. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat decyzją z 28 stycznia 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 28.01.2014 r. – k.49 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony w okresie od 07 grudnia 1984 r. do 31 maja 1999r. zatrudniony był w (...) S.A. w W. Oddział (...) Okręgowy Zakład Gazownictwa (...) w W. obecnie (...) Spółka z o.o. w W.. W umowie o pracę z dnia 7 grudnia 1984 r. powierzono ubezpieczonemu obowiązki montera gazociągów-kierowcy (umowa o pracę – akta osobowe) i z takim angażem pracował do 31 marca 1986 r. Następnie od 01.04.1986r. do 31.12 1987 r. zgodnie z angażem pracował na stanowisku montera instalacji gazowych i gazociągów. Od dnia 01 stycznia 1988 r. został zaszeregowany jako monter – kierowca. Dnia 31 października 1988 r. ubezpieczony napisał podanie o przeniesienie go ze stanowiska montera gazociągów na stanowisko inkasenta i od 01 listopada 1988 r. do 30 kwietnia 1989 r. wykonywał pracę na stanowisku monter instalacji gazowej – inkasent. Następnie na skutek podania ubezpieczonego o przeniesienie go ze stanowiska inkasenta w rozdzielni gazu na stanowisko montera gazociągów od dnia 01 maja 1989 r. ubezpieczonemu ponownie powierzono obowiązki montera gazociągów – kierowcy i na tym stanowisku pracował do 31.12.1995 r. Od 01 stycznia 1996 r. do końca zatrudnienia pracował odpowiednio na stanowiskach do 31.10.1997 r. jako monter gazociągów i instalacji gazowych, do 28.02.1999 r. jako mistrz sieci i instalacji gazowych i do 31.05.1999 r. jako monter gazociągów i instalacji gazowych (akta osobowe, część B).

(...) Spółka z o.o. zajmowała się zakładaniem instalacji gazowych. Ubezpieczony będąc zatrudniony w niniejszej spółce przez cały czas, za wyjątkiem okresu, kiedy pracował jako inkasent, pracował w brygadzie monterów instalacji gazowych i gazociągów. Zakres codziennej pracy była zlecany codziennie rano przez przełożonego. Praca ubezpieczonego polegała na wymianie instalacji gazociągowej, zakładaniu nowych przyłączy gazowych, usuwaniu awarii przy wycieku gazu, zakładaniu i wymianie gazomierzy, reduktorów. Prace monterzy wykonywali na terenie S. i najbliższych okolic w promieniu 8-10 km od gazowni, a następnie od lat 90-tych spółka działała również na terenie W. i Ł. i wyjazdy były również do tych miejscowości. U pracodawcy nie była zatrudniona osoba na samodzielnym stanowisku kierowcy, w celu dowożenia brygad na miejsce prac montażowych. W sytuacji, gdy zachodziła konieczność dojechania na miejsce robót jeden z monterów, który posiadał prawo jazdy zawoził całą brygadę na miejsce robót, a następnie razem z nimi pracował jako monter instalacji gazowych przez cały czas, a następnie razem wracali na koniec dnia na bazę. Ubezpieczony dowoził brygady monterów na miejsce zleconych prac Tarpanem albo Ż.. Ubezpieczony mając w angażu stanowisko monter gazociągów – kierowca, czy monter instalacji gazowych i gazociągów – kierowca, faktycznie wykonywał pracę montera, bowiem jego obowiązki jako kierowcy polegały tylko na dowiezieniu samego siebie i pozostałych członków brygady na miejsce zleconych przez przełożonego prac, co mając na uwadze pokonywane odległości na początku do 10 km, a następnie do 40 km zajmowało kilka minut do kilkudziesięciu minut w ciągu całego dnia pracy i było nierozzerwalnie związane z zakresem pracy montera, który musiał dojechać na miejsce robót, czy awarii (zeznania świadków: M. L. k.23v-24, T. P. k. 24-24v, J. S. k. 24v-25, zeznania ubezpieczonego k. 25v).

W okresie od 01 listopada 1988 r. do 30 kwietnia 1989 r. (6 miesięcy) ubezpieczony wykonywał pracę inkasenta. W tym okresie ubezpieczony nie łączył pracy monter instalacji gazowych i pracy inkasenta (zeznania ubezpieczonego k. 25v, zeznania świadka M. L. k.24).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna k. 2 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. P. (2) okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 15 stycznia 2013 r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych pracując w okresach nieuznanych przez organ rentowy: od 07.12.1984r. do 31.03.1986 r., od 01.01.1988 r. do 31.10.1988 r., od 01.11.1988r. do 30.04.1989 r., od 01.05.1989 r. do 31.12.1995 r. jako monter instalacji gazowych i gazociągów w (...) Sp. z o.o.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że we wskazanych przez ubezpieczonego okresach: od 07.12.1984r. do 31.03.1986 r., od 01.01.1988 r. do 31.10.1988 r., oraz od 01.05.1989 r. do 31.12.1995 r. A. P. (1) pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku monter gazociągów, monter instalacji gazowych i gazociągów, a zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze wynoszącym ponad15 lat. A. P. (1) w spornych okresach zatrudnienia korzystał z urlopów bezpłatnych w okresach od 24.08.1988 r. do 15.10.1988 r. oraz od 19.09.1989 r. do 30.09.1989 r. (świadcstwo pracy k. 42 akt emerytalnych tj. łącznie przez 2 miesiące i 2 dni, który to okres podlega odliczeniu od pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Łącznie ubezpieczony udowodnił zatem staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 19 lat, 2 miesięcy i 6 dni łącznie z okresem uznanym przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. W ocenie Sądu pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze monter gazociągów, monter instalacji gazowych i gazociągów w wymienionym powyżej zakładzie pracy należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale IV, poz. 30 (wytwarzanie, oczyszczanie i przesyłanie gazu węglowego i ziemnego/przesył gazowniczy) stanowiącym załącznik do

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 (...) z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach zmienionego zarządzeniem nr 25 (...) z 12 października 1987 r., nr 10 Ministra Przemysłu z dnia 23 maja 1991 r. oraz nr 3 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 lutego 1995 r..

Podkreślić należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Ubezpieczony wykonywał prace montera gazociągów i instalacji gazowych co potwierdzają dokumenty zgromadzone w aktach osobowych oraz dowód z zeznań świadków, które to dowody zostały obdarzone przez Sąd wiarygodnością. Kierowcą samochodu marki Ż., czy (...) był tylko po to, aby dowieźć samego siebie i pozostałych monterów z ekipy na miejsce zleconych przez przełożonego prac. Monterzy codziennie mieli zlecane prace przez mistrza i ich praca była połączona z wyjazdami, czy to na miejsce robót czy to na miejsce zgłaszanych awarii. Zatem, aby rozpocząć pracę montera należało w pierwszej kolejności dostać się na miejsce robót i do tego służyły w/w pojazdy, którymi kierowali monterzy posiadający prawo jazdy. Głównym jednak obowiązkiem ubezpieczonego było wykonywanie pracy montera, która to praca była szkodliwa dla zdrowia i uciążliwa. W tym miejscu należy przytoczyć stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 22 maja 2014r. w sprawie III AUa 1998/13 zgodnie, z którym okoliczność, że mechanik w czasie obowiązujących go 8 godzin pracy, wychodzi z kanału na przerwę po konieczne do naprawy narzędzie lub w celu zdemontowania części naprawianego pojazdu poza kanałem po to, aby tę część ponownie zamontować w pojeździe w kanale, nie jest niezgodna z normą przepisu § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Sąd podziela powyższe stanowisko i odnosząc je do okoliczności niniejszej sprawy należy uznać, iż dojazd na miejsce prac montera instalacji gazowej również nie jest niezgodna z normą przepisu

§ 2 ust. 1 ww. rozporządzenia. Celem ustawodawcy było bowiem przyznanie szczególnych przywilejów pracownikom, których główne i jedyne zadanie koncentrowało się na wykonywaniu prac o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości.

Do pracy w warunkach szczególnych Sąd nie zaliczył natomiast ubezpieczonemu okresu pracy na stanowisku inkasenta, którą wykonywał w okresie od 01.11.1998 r. do 30.04.1989 r. Z materiału dowodowego bowiem wynika, że ubezpieczony wykonywał tą pracę w ramach 8-godzinnowego dnia pracy i nie łączył jej z żadnymi innymi obowiązkami. Praca na stanowisku inkasenta nie jest kwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że A. P. (1) przysługuje prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2013 r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym został wniesiony wniosek.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.